

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Ιουνίου 1988

για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τους διαλύτες εκχύλισης οι οποίοι χρησιμοποιούνται στην παρασκευή των τροφίμων και των συστατικών τους

(88/344/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁽²⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών που αφορούν τους διαλύτες εκχύλισης εμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των τροφίμων, μπορούν να οδηγήσουν σε άνισους όρους ανταγωνισμού και έχουν συνεπώς άμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση ή τη λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι η προσέγγιση αυτών των νομοθεσιών είναι συνεπώς αναγκαία για να επιτευχθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των τροφίμων·

ότι οι νομοθεσίες σχετικά με τους διαλύτες εκχύλισης που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα θα έπρεπε να λαμβάνουν καταρχήν υπόψη τους κανόνες για την ανθρώπινη υγεία αλλά επίσης, στο βαθμό που το απαιτεί η προστασία της υγείας, τις οικονομικές και τεχνικές ανάγκες·

ότι μια τέτοια προσέγγιση πρέπει να συνεπάγεται την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου διαλυτών εκχύλισης για την παρασκευή τροφίμων, ή άλλων συστατικών τροφίμων· ότι

πρέπει επίσης να καθοριστούν γενικά κριτήρια καθαρότητας·

ότι η χρήση διαλύτη εκχύλισης υπό καλές παρασκευαστικές συνθήκες πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την απομάκρυνση όλων ή του μεγαλύτερου μέρους των υπολειμμάτων διαλυτών από τα τρόφιμα ή τα συστατικά τους·

ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η παρουσία υπολειμμάτων ή παραγώγων στο τελικό τρόφιμο ή το συστατικό μπορεί να είναι αθόλητη αλλά τεχνικώς αναπόφευκτη·

ότι ένας ειδικός περιορισμός, αν και είναι γενικά χρήσιμος, δεν είναι αναγκαίος για τις ουσίες του μέρους I του παραρτήματος που είναι αποδεκτές από άποψη ασφάλειας για τον καταναλωτή, αν οι ουσίες αυτές χρησιμοποιούνται υπό συνθήκες ορθής παρασκευαστικής πρακτικής·

ότι, για να ληφθεί υπόψη η προστασία της δημόσιας υγείας, πρέπει να καθοριστούν οι συνθήκες χρήσης των άλλων διαλυτών εκχύλισης που αναφέρονται στα μέρη II και III του παραρτήματος, καθώς και τα αποδεκτά υπολείμματα στα τρόφιμα και τα συστατικά τους·

ότι, μέχρι να θεσπιστούν οι κοινοτικοί κανόνες για τις αρωματικές ύλες, τα κράτη μέλη δεν θα έπρεπε να εμποδίζονται να επιτρέπουν να χρησιμοποιούνται ως διαλύτες εκχύλισης, για ορισμένες αρωματικές ύλες, ουσίες που χρησιμοποιούνται για την αραίωση και τη διάλυση παρόμοιων υλικών·

ότι οι διατάξεις σχετικά με ορισμένους διαλύτες εκχύλισης θα έπρεπε να επανεξεταστούν εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος, με βάση τα αποτελέσματα της συνεχιζόμενης επιστημονικής και τεχνικής έρευνας, για τη δυνατότητα και τους όρους χρησιμοποίησής τους·

(¹) ΕΕ αριθ. C 312 της 17. 11. 1983, σ. 3, και ΕΕ αριθ. C 77 της 23. 3. 1985, σ. 7.

(²) ΕΕ αριθ. C 12 της 14. 1. 1985, σ. 152, και ΕΕ αριθ. C 68 της 14. 3. 1988, σ. 51.

(³) ΕΕ αριθ. C 206 της 6. 8. 1984, σ. 7.

ότι πρέπει να καθοριστούν ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τους διαλύτες εκχύλισης καθώς και οι μέθοδοι ανάλυσης ανάληψης και δειγματοληψίας των διαλυτών εκχύλισης μέσα και πάνω στα τρόφιμα.

ότι, εάν από νέα στοιχεία προέκυπτε ότι η χρησιμοποίηση διαλύτη εκχύλισης που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία ενδέχεται να αποτελεί κίνδυνο για την υγεία, τα κράτη μέλη θα έπρεπε να μπορούν να αναστέλλουν ή να περιορίζουν αυτή τη χρησιμοποίηση ή να μειώνουν τα προβλεπόμενα όρια, μέχρις ότου ληφθεί απόφαση σε κοινοτικό επίπεδο.

ότι ο καθορισμός μεθόδων δειγματοληψίας και ανάλυσης που επιτρέπουν τον έλεγχο των ουσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα και των προτύπων καθαρότητάς τους αποτελούν τεχνικά μέτρα εφαρμογής· ότι, για να απλοποιηθεί και να επιταχυνθεί η θέσπισή τους και για να διευκολυνθεί η εφαρμογή τους, πρέπει να εξασφαλιστεί στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια της Μόνιμης Επιτροπής Τροφίμων, που έχει συσταθεί με την απόφαση 69/414/ΕΟΚ (1),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους διαλύτες εκχύλισης που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στην παρασκευή τροφίμων ή των συστατικών τους.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους διαλύτες εκχύλισης που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή προσθέτων τροφίμων, βιταμινών και άλλων θρεπτικών προσθέτων, παρά μόνον αν αυτά τα πρόσθετα τροφίμων, βιταμίνες και άλλα θρεπτικά πρόσθετα περιλαμβάνονται σε έναν από τους πίνακες του παραρτήματος.

Πάντως τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η χρησιμοποίηση προσθέτων τροφίμων, βιταμινών και άλλων θρεπτικών προσθέτων να μην συνεπάγεται επικίνδυνη, για την ανθρώπινη υγεία, περιεκτικότητα των τροφίμων σε υπολείμματα διαλυτών εκχύλισης.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις νομοθεσίες των κρατών μελών που αφορούν τη χρησιμοποίηση της μεθανόλης, της προπανόλης—1, της προπανόλης—2 και του τριχλωραιθυλενίου ως διαλυτών εκχύλισης, στην παρασκευή τροφίμων ή των συστατικών τους.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «διαλύτης»: κάθε ουσία που μπορεί να διαλύσει τρόφιμο ή οποιοδήποτε παρασκευαστικό υλικό του και κάθε πρόσμειξη που υπάρχει επάνω ή μέσα στο τρόφιμο αυτό·
- β) «διαλύτης εκχύλισης»: ένας διαλύτης που χρησιμοποιείται στη διαδικασία εκχύλισης κατά την κατεργασία πρώτων υλών, τροφίμων, υλικών παρασκευής ή συστατικών των προϊόντων αυτών, ο οποίος απομακρύνεται, αλλά ο οποίος είναι δυνατόν να προκαλέσει την αθέλητη

αλλά τεχνικά αναπόφευκτη παρουσία υπολειμμάτων ή παραγώγων στο τρόφιμο ή το συστατικό.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν να χρησιμοποιούνται, ως διαλύτες εκχύλισης κατά την παρασκευή τροφίμων ή συστατικών τους, οι ουσίες και οι ύλες που απαριθμούνται στο παράρτημα, υπό τις συνθήκες χρήσης και εντός των ανώτατων ορίων υπολειμμάτων που τυχόν καθορίζονται σ' αυτό.

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύουν, να περιορίζουν ή να εμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά τροφίμων ή συστατικών τους, για λόγους που αφορούν τους χρησιμοποιούμενους διαλύτες εκχύλισης ή τα υπολείμματά τους, εφόσον αυτοί ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη απαγορεύουν τη χρήση, ως διαλυτών εκχύλισης, άλλων ουσιών και υλών εκτός από τους διαλύτες εκχύλισης που απαριθμούνται στο παράρτημα και δεν μπορούν να διευρύνουν τις συνθήκες χρήσης και τα αποδεκτά ανώτατα όρια υπολειμμάτων πέρα από τα όρια που καθορίζονται σ' αυτό.

3. Μέχρις ότου θεσπιστούν οι κοινοτικές διατάξεις σχετικές με τις ουσίες που χρησιμοποιούνται για την αραίωση ή διάλυση αρωματικών υλών, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στο έδαφός τους να χρησιμοποιούνται ως διαλύτες για την εκχύλιση αρωμάτων από φυσικές αρωματικές ύλες, ουσίες που χρησιμοποιούνται για τη διάλυση ή την αραίωση αρωματικών υλών.

4. Το νερό, ενδεχομένως με την προσθήκη ουσιών που ρυθμίζουν την οξύτητα ή την αλκαλικότητα, καθώς και άλλα είδη διατροφής που έχουν ιδιότητες διαλύτη, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται ως διαλύτες εκχύλισης κατά την παρασκευή τροφίμων ή των συστατικών τους.

5. Μέσα σε δύο έτη από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή επανεξετάζει, κατόπιν διαβουλεύσεως με την Επιστημονική Επιτροπή Τροφίμων, τις διατάξεις που αφορούν το τμήμα I του παραρτήματος και τις ακόλουθες ουσίες και, εάν απαιτείται, προτείνει την τροποποίησή τους, σύμφωνα με την διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 100 Α της συνθήκης:

- Βουτανόλη-1,
- Βουτανόλη-2,
- Μεθυλοπροπανόλη-1,
- Μεθυλοπροπανόλη-2,
- Οξικός μεθυλεστέρας,
- Κυκλοεξάνιο,
- Διχλωρομεθάνιο,
- Εξάνιο,
- Μεθυλοαιθυλοκετόνη,
- Ισοβουτάνιο,
- Διαιθυλεθέρας.

Στα πλαίσια της τροποποίησης αυτής, το Συμβούλιο αποφασίζει εάν τα υπολείμματα διαλυτών εκχύλισης που απαριθμούνται στο μέρος III του παραρτήματος πρέπει να αναφέρονται στις αρωματικές ύλες και όχι στα τρόφιμα.

(1) ΕΕ αριθ. L 291 της 19. 11. 1969, σ. 9.

6. Η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την Επιστημονική Επιτροπή Τροφίμων, επανεξετάζει την κατάσταση όσον αφορά τις ουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 και υποβάλλει στο Συμβούλιο κατάλληλες προτάσεις:

- τρία έτη μετά από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, για τη μεθανόλη, την προπανόλη, την προπανόλη-1 και την προπανόλη-2,
- επτά έτη μετά από την έκδοση της παρούσας οδηγίας, για το τριχλωροαιθυλένιο.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι ουσίες και οι ύλες που αναφέρονται στο παράρτημα ως διαλύτες εκχύλισης ανταποκρίνονται στα ακόλουθα κριτήρια καθαρότητας:

- α) δεν περιέχουν στοιχεία ή ουσίες, σε τοξικολογικά επικίνδυνες ποσότητες·
- β) με την επιφύλαξη των τυχόν παρεκκλίσεων που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας τα οποία αναφέρονται στο στοιχείο γ), δεν περιέχουν περισσότερο από 1 mg/kg αρσενικού ή περισσότερο από 1 mg/kg μολύβδου·
- γ) πληρούν τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4.

Άρθρο 4

Σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 καθορίζονται:

- α) οι μέθοδοι ανάλυσης που είναι αναγκαίες για τον έλεγχο της τήρησης των γενικών και ειδικών κριτηρίων καθαρότητας που αναφέρονται στο άρθρο 3·
- β) ο τρόπος δειγματοληψίας και οι μέθοδοι ποιοτικής και ποσοτικής ανάλυσης των διαλυτών εκχύλισης που απαριθμούνται στο παράρτημα και χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα ή στα συστατικά τους·
- γ) εφόσον χρειάζεται, τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τους διαλύτες εκχύλισης που περιλαμβάνονται στο παράρτημα, και ιδίως οι επιτρεπτές ανώτατες περιεκτικότητες υδραργύρου και καδμίου στους διαλύτες αυτούς· τα κριτήρια αυτά θεσπίζονται μέσα σε τρία έτη από την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 5

1. Όταν, λόγω νέων στοιχείων ή λόγω επανεκτίμησης των υπαρχόντων στοιχείων που γίνεται μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας, ένα κράτος μέλος επικαλείται συγκεκριμένους λόγους που αποδεικνύουν ότι η χρήση στα τρόφιμα μιας από τις ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα ή η παρουσία των ουσιών αυτών σε ένα ή περισσότερα από τα παρασκευαστικά υλικά που αναφέρονται στο άρθρο 3 ενδέχεται να βλάψει την ανθρώπινη υγεία, μολονότι τηρούνται οι όροι της παρούσας οδηγίας, αυτό το κράτος μέλος μπορεί να αναστείλει ή να περιορίσει προσωρινά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων στο έδαφός του. Ενημερώνει αμέσως τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή σχετικά αιτιολογώντας την απόφασή του.

2. Η Επιτροπή εξετάζει το ταχύτερο δυνατό τους λόγους που επικαλείται το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, συμβου-

λεύεται τη Μόνιμη Επιτροπή Τροφίμων και, κατόπιν, διατυπώνει αμέσως τη γνώμη της και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα· τα μέτρα αυτά μπορούν να αντικαταστήσουν εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Αν η Επιτροπή θεωρεί αναγκαία την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας για να επιλυθούν οι δυσκολίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και να εξασφαλιστεί η προστασία της ανθρώπινης υγείας, κινεί την προβλεπόμενη από το άρθρο 6 διαδικασία για την θέσπιση των τροποποιήσεων αυτών. Στην περίπτωση αυτή το κράτος μέλος το οποίο έχει θεσπίσει μέτρα διασφάλισης, μπορεί να εξακολουθήσει να τα εφαρμόζει μέχρις ότου αρχίσουν να ισχύουν στο έδαφός του οι εν λόγω τροποποιήσεις.

Άρθρο 6

1. Σε περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η Μόνιμη Επιτροπή Τροφίμων συγκαλείται από τον πρόεδρό της.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία την οποία μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει, χωρίς καθυστέρηση, στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

γ) Αν, κατά τη λήξη προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κάθε χρήσιμη διάταξη ώστε να εξασφαλίζουν ότι οι ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως διαλύτες εκχύλισης σε τρόφιμα, θα διατίθενται στην αγορά, μόνον εφόσον στις συσκευασίες, τα δοχεία ή τις ετικέτες αναγράφονται κατά τρόπο ευδιάκριτο, ευανάγνωστο και ανεξίτηλο οι εξής ενδείξεις:

α) η ονομασία πωλήσεως, όπως αναφέρεται σύμφωνα με το παράρτημα·

β) σαφής ένδειξη ότι η ποιότητα της ουσίας είναι κατάλληλη για να χρησιμοποιείται για την εκχύλιση τροφίμων ή των συστατικών τους·

γ) ένδειξη για την αναγνώριση της παρτίδας·

δ) το όνομα ή εταιρική επωνυμία και η διεύθυνση του κατασκευαστή, συσκευαστή, ή πωλητή εγκατεστημένου στην Κοινότητα·

- ε) η ονομαστική καθαρή ποσότητα εκφρασμένη σε μονάδες όγκου·
στ) αν είναι αναγκαίο, οι ειδικές συνθήκες διατήρησης ή χρήσης.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι ενδείξεις που αναφέρονται στα στοιχεία γ), δ), ε) και στ) της παραγράφου αυτής, επιτρέπονται και να αναγράφονται απλώς στα εμπορικά έγγραφα της παρτίδας, που θα παραδίδονται κατά ή πριν από την παράδοση.

3. Το παρόν άρθρο δεν θίγει σαφέστερες ή εκτενέστερες κοινοτικές διατάξεις που εφαρμόζονται στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων.

4. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν να καθορίζουν λεπτομερέστερα απ' όσο προβλέπεται στο παρόν άρθρο τους τρόπους αναγραφής των προβλεπόμενων ενδείξεων.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν, εντούτοις, να απαγορεύουν την πώληση διαλυτών εκχύλισης στο έδαφός τους, στην περίπτωση που οι προβλεπόμενες από το παρόν άρθρο ενδείξεις δεν αναγράφονται σε γλώσσα ευκόλως κατανοητή για τον χρήστη, εκτός αν έχουν ληφθεί άλλα μέτρα για την πληροφόρησή του. Η παρούσα διάταξη δεν εμποδίζει την αναγραφή των ενδείξεων αυτών σε περισσότερες γλώσσες.

Άρθρο 8

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται και στους διαλύτες εκχύλισης που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στην παρασκευή τροφίμων ή συστατικών που εισάγονται στην Κοινότητα.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται ούτε στους διαλύτες εκχύλισης ούτε στα τρόφιμα που προορίζονται να εξαχθούν έξω από την Κοινότητα.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός τριών ετών από την έκδοσή της, έτσι ώστε να επιτρέπεται, από την ημερομηνία αυτή, η διάθεση στην αγορά και η χρήση διαλυτών εκχύλισης που ανταποκρίνονται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και να απαγορεύεται η διάθεση στην αγορά και η χρήση διαλυτών εκχύλισης που δεν ανταποκρίνονται σ' αυτές. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 13 Ιουνίου 1988.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

I. KIECHLE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΙΑΛΥΤΕΣ ΕΚΧΥΛΙΣΗΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ, ΤΡΟΦΙΜΩΝ, ΥΛΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ Ή ΤΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Διαλύτες εκχύλισης που πρέπει να χρησιμοποιούνται υπό συνθήκες ορθής παρασκευαστικής πρακτικής για όλες τις χρήσεις (1)

Όνομασία
Προπάνιο
Βουτάνιο
Οξικός βουτυλεστέρας
Οξικός αιθυλεστέρας
Αιθανόλη
Διοξείδιο του άνθρακα
Ακετόνη
Υποξείδιο του αζώτου

(1) Ένας διαλύτης εκχύλισης θεωρείται ότι χρησιμοποιείται υπό συνθήκες ορθής παρασκευαστικής πρακτικής εφόσον η χρήση του αφήνει υπολείμματα ή παράγωγα μόνο σε ποσότητες τεχνικά αναλόγου που δεν ενέχουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

Διαλύτες εκχύλισης για τους οποίους προσδιορίζονται οι συνθήκες χρήσης

Όνομασία	Συνθήκες χρήσης (συνοπτική περιγραφή της εκχύλισης)	Μέγιστη περιεκτικότητα σε υπολείμματα στα τρόφιμα ή τα συστατικά τους που παραλήφθηκαν με εκχύλιση
Εξάνιο (1)	Παρασκευή ή κλασματική απόσταξη λιπών και ελαίων και παραγωγή βούτυρου κακάο Παρασκευή πρωτεϊνούχων προϊόντων και απολιπανθέντων αλεύρων Παρασκευάσματα απολιπανθέντων φύτρων σιτηρών Απολιπανθέντα προϊόντα σόγιας	5 mg/kg στο λίπος ή στο λάδι ή στο βούτυρο κακάο 10 mg/kg στο τρόφιμο που περιέχει το προϊόν που παρασκευάζεται με βάση πρωτεΐνες και απολιπανθέντα έλαια 5 mg/kg στα απολιπανθέντα φύτρα σιτηρών 30 mg/kg στο προϊόν σόγιας όπως πωλείται στον τελικό καταναλωτή
Οξικός μεθυλεστέρας	Αφαίρεση της καφεΐνης ή ερεθιστικών και πικρών υλών από τον καφέ και το τσάι Παρασκευάσματα ζάχαρης από μελάσσα	20 mg/kg στον καφέ ή το τσάι 1 mg/kg στη ζάχαρη
Μεθυλαιθυλοκετόνη	Κλασματική απόσταξη λιπών και ελαίων Αφαίρεση της καφεΐνης ή ερεθιστικών και πικρών υλών από τον καφέ και το τσάι	5 mg/kg στο λίπος ή το έλαιο 20 mg/kg στον καφέ ή το τσάι
Διχλωρομεθάνιο	Αφαίρεση της καφεΐνης ή ερεθιστικών και πικρών υλών από τον καφέ και το τσάι	10 (2) mg/kg στον καβουρδισμένο καφέ και στο τσάι

(1) Εξάνιο: προϊόν του εμπορίου το οποίο αποτελείται κυρίως από κεκορεσμένους ακύκλους υδρογονάνθρακες περιέχοντες 6 άτομα άνθρακα και το οποίο αποστάζεται μεταξύ 64 °C και 70 °C.

(2) Η περιεκτικότητα αυτή θα μειωθεί σε 5 mg/kg, 3 έτη μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Διαλύτες εκχύλισης για τους οποίους προσδιορίζονται οι συνθήκες χρήσης

Όνομασία	Μέγιστη περιεκτικότητα σε υπολείμματα στα τρόφιμα που οφείλονται στους διαλύτες εκχύλισης κατά την προετοιμασία αρωματικών υλών από φυσικές αρωματικές ύλες
Διαιθυλαιθέρας	2 mg/kg
Ισοβουτάνιο	1 mg/kg
Εξάνιο	1 mg/kg
Κυκλοεξάνιο	1 mg/kg
Οξικός μεθυλεστέρας	1 mg/kg
Βουτανόλη-1	1 mg/kg
Βουτανόλη-2	1 mg/kg
Μεθυλοαιθυλοκετόνη	1 mg/kg
Διχλωρομεθάνιο	0,1 mg/kg (1)
Μεθυλοπροπανόλη-1	1 mg/kg

(1) *Εξαιρέση:* 1 mg/kg στα προϊόντα αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής που περιέχουν αρωματικές ύλες που χαρακτηρίζουν τα τρόφιμα και λαμβάνονται από εκχυλίσματα αλκοολούχων ποτών με αλκοολικό τίτλο ανώτερο των 35°.